

[9th September 1960]

(b) Cardamom		At the point of first purchase in the State.	2
(c) Groundnut		Do.	1"

III.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(3) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1960
(L.A. BILL NO. 25 OF 1960).

*THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I beg to move—

“ That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960 * (L.A. Bill No. 25 of 1960) be taken into consideration.”

The working of the Madras General Sales Tax Act, 1959, during the past one year and more has given rise to several problems connected with the administration of the Act necessitating amendments to certain provisions in the Act. The present Bill embodies the amendments found necessary. Now, I shall proceed to explain the scope of the several clauses of the Bill.

The High Court, Madras, has held that sales tax cannot be levied on works contracts relating to movable properties with no element of sale in them. The Government have therefore decided to omit the provisions in the Act relating to works contracts on movable property. Clause 2 of the Bill provides for this I hope the House will agree to this.

The intention behind section 3 (3) of the Act was that the manufacture should be inside the State and that such manufacture should be for the purpose of sale irrespective of the fact whether the sale is inside or outside the State. It was not the intention to impose a restriction that the sale of finished products should be completed within the State. To give effect to the intention correctly, it is proposed to amend section 3 (3) of the Act suitably. Clause 3 of the Bill provides for this.

இதை நான் ஆங்கிலத்தில் படிப்பதற்குக் காரணம் இது வரிவிதிப்பு பற்றிய மசோதா. ஆகவே பிழை இல்லாது ஷரத்துக்கள் இருப்பதற்கு ஆங்கிலத்தில் சொல்கிறேன், விளக்கம் தேவைப்படுகிற இடத்தில் தமிழில் சொல்லத் தயார்.

இதிலே என்ன தவறு ஏற்பட்டுவிட்டது என்றால் ‘மானுபாக்சர் வித்தின் தி ஸ்டேட்’ என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக சேல் இன் தி ஸ்டேட் என்று இருப்பதனால் நம் ராஜ்யத்தில் உற்பத்தி செய்கின்ற பண்டங்கள் வெளி ராஜ்யங்களுக்குப் போனாலும் கூட அதிக வரி விகிதம் கூடவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. அதனால்தான் இதை இப்படித் திருத்திக் கொள்கிறோம்.

9th September 1960] [Sri R. Venkataraman]

It is also proposed to give retrospective effect to this clause from 1st April 1959, that is, the date of commencement of the Madras General Sales Tax Act, 1959. Clause 1 (2) of the Bill provides for this.

Sub-section (1) of section 20 of the Madras General Sales Tax Act, 1959, lays down that every dealer whose total turnover in any year is not less than Rs. 7,500 shall, and any other dealer may get himself registered under that Act. Section 20 (2) of the Act lays down that certain classes of dealers specified in that section should get themselves registered under the Act irrespective of the quantum of the total turnover. The registration under the Act is mandatory. There is no power for the Government to grant any kind of exemption from the operation of the provisions relating to registration under the Act. It has been found necessary to give exemption from registration under the Act in the case of certain dealers who are not liable to pay sales tax by virtue of exemption from sales tax granted by the Government or to enhance the total turnover limit in the case of certain dealers.

அதாவது சென்ற வருஷத்தில் காய்கறிகளுக்கு எல்லாம் ரூபாய் 30 ஆயிரத்துக்கு மேல் வியாபாரம் செய்தால் வரி கொடுத்தால் போதும் என்று சொன்னோம். ஆனாலும் 7,500 ரூபாய்க்கு மேல் வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்கள் எல்லாம் ரிஜிஸ்டர் பண்ணிக்கொள்ளவேண்டும். அதற்கு விலக்குக் கொடுக்க நடக்கு அதிகாரம் இல்லை. அதைக்கொடுப்பதற்குத்தான் இப்போது கோரியிருக்கிறோம்.

It is accordingly proposed to take power for the purpose. Clause 4 of the Bill accordingly provides for the grant of such exemptions or enhancement of the total turnover limit by notification, subject to such restrictions and conditions as may be specified in the notification. The clause also provides for specifying the area in which the concession will apply and for cancellation or variation of the concession. This clause is proposed to be given retrospective effect from 1st April 1959, i.e., the date of commencement of the Madras General Sales Tax Act, 1959.

Clause 1, sub-clause (2) of the Bill provides for this also.

Rule 25 of the Madras General Sales Tax Rules, 1959, provides for the issue of permits to the dealers themselves or to travelling salesmen or representatives of the dealers who sell goods in places other than those mentioned in the certificate of registration of the dealers. The Committee on Subordinate Legislation has pointed out that this rule is beyond the rule-making powers conferred by the Act. As provisions similar to those contained in this rule are necessary to prevent suppression by dealers of transactions effected through travelling salesmen and representatives it is proposed to incorporate the necessary provisions in this regard in the Act itself. New section 21-A proposed to be inserted by clause 5 of the Bill contains the provisions in this regard. It is also proposed to make the failure to take out a permit under the proposed new section 21-A an offence, punishable with a fine up to Rs. 200 as provided in section 45 (1) from certain other forms of offences. Clause 11 contains the provision in this regard.

[Sri R. Venkataraman] [9th September 1960]

The Government have no power at present under the Madras General Sales Tax Act, 1959, to require a dealer to keep and maintain any specified record found necessary to prevent evasion of tax. It has been brought to the notice of the Government that dealers in jewellery are likely to evade tax by claiming that jewels sold to customers are made to order with the gold or silver supplied by the customer.

இதிலே கொஞ்சம் விளக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். இன்றைக்கு நகை வியாபாரிகள் செய்த நகையாக விற்பனை செய்தால் 2 சத விகிதம் வரி கொடுக்க வேண்டும். தங்கக் கட்டியாக விற்பனை 1 சத விகிதம் வரிதான் கொடுக்கவேண்டும். ஆகவே அவர்கள் நகைகளை விற்கும்போது ஒரு பில் தங்கமாக விற்பதாகக் காட்டி இன்னொரு பில் அவர்கள் நகை பண்ணக்கூலி கொடுத்தது போலக் காட்டி 1 சத விகிதம் மாத்திரம் வரி கொடுத்துவிட்டுத் தப்பிவிடுகிறார்கள். ஆகவே அதற்கு வேண்டிய மாறுதல் இங்கே செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

To prevent evasions of this kind it is considered necessary to prescribe the maintenance by the dealers of order book or any other record that may be found expedient. Clause 6 of the Bill provides for the amendment of section 40 of the Act in this regard. Clauses 7 to 12 provide for consequential amendments to sections 41 and 57 of the Act, respectively.

Sections 43 and 44 of the Madras General Sales Tax Act, 1959, require the owner or other person in charge of a boat or a goods' vehicle to submit to the Commercial Tax Officer, having jurisdiction over the area in which the goods are delivered, copies of the log book, goods vehicle record or trip-sheet, as the case may be, with such further particulars and within such time as may be prescribed under the Act. Rule 35 (1) of the Madras General Sales Tax Rules, 1959, requires the owner or other person in charge of the goods' vehicle or boat, among other things, to carry with him a goods' vehicle record, a trip-sheet, or a log book, as the case may be and also a bill of sale or a delivery note.

அதாவது லாரி மூலமாகச் சாமான் கொண்டு போனால் அந்த லாரி சாமான் யாரிடமிருந்து, யாருக்கு விற்கப்பட்டு செல்கிறது என்பதற்கு "ரூபரிகேட் பில்" லாரிக்காரர்கள் வைத்திருக்கவேண்டுமென்று சொன்னோம். காரணம் அந்தச் சாமான் சேல்ஸ் டாக்ஸ் கட்டியதா இல்லாததா என்று தெரிந்து கொள்வது அவசியமாக இருந்தது. அதற்காகத்தான் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது.

It has been held that rule 35 (1) is beyond the rule-making powers conferred by the Act and that no section specifically empowers the Government to prescribe the documents that should be carried by the person in charge of a goods vehicle or boat. Often the 10 per cent book or the goods vehicle record or trip sheet which the goods' vehicles or boats carry do not contain the full particulars of the consignor and the consignee of the goods with the result that the object with which sections 43 and 44 were enacted, viz., to prevent evasion of tax in respect of goods transported by lorries and boats, is not achieved. Therefore, the provisions in rule 35 requiring the possession by the persons in charge

9th September 1960] [Sri R. Venkataraman]

of a goods vehicle or a boat of bill of sale or delivery note containing the full particulars of the consignor and the consignee is necessary in the interests of checking the evasion of tax. It is accordingly proposed to make it obligatory on the part of the owner or other person in charge of a boat or goods vehicle to carry with him a bill of sale or delivery note relating to the goods, besides the log book, trip sheet or the goods vehicle record. Sections 43 and 44 of the Act are accordingly proposed to be substituted by new sections 43 and 44 which give effect to the requirements of the Government. Clauses 9 and 10 contain the provisions in this regard. Clause 8 provides for the amendment of section 42 (3) of the Act so as to bring it in line with the new sections 43 and 44.

Clause 13 (1) of the Bill seeks to rectify certain errors in punctuation in the existing entry in items 23 of the First Schedule to the Madras General Sales Tax Act, 1959.

The intention behind item 24 in the First Schedule to the Madras General Sales Tax Act, 1959 is to exclude from the scope of that item 'milk' falling under section 3 (1) of the Act which is not merely fresh milk but all liquid milk, whether fresh or not.

இப்பொழுது “ப்ரஷ் மில்க்”க்கு மட்டும்தான் குறைந்த விகிதம் போட்டிருக்கிறோம். என் அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், எந்த விதமான மில்க்காக இருந்தாலும் சரி, “டோன்ட் மில்க்காக” இருந்தாலும் சரி, “ரீ-கான்ஸ்டிடியூட் மில்க்” காக இருந்தாலும் சரி அவைகளுக்கும் வரிக் குறைவு இருக்க வேண்டும்.

Hence it is proposed to omit the word 'fresh' from item 24.

எந்த விதமான பால், “ரீ-கான்ஸ்டிடியூட் மில்க்காக” இருந்தாலும் சரி, “டோன்ட் மில்க்காகயிருந்தாலும் சரி,”.

Clause 13 (2) provides for this.

Under item 59 of the First Schedule to the Madras General Sales Tax Act, 1959, 'Wattle bark including dyeing and tanning materials' is liable to single point tax of 3 per cent at the point of last purchase. With reference to representations seeking clarification of the materials covered by that item, the Government have decided to specify only avarm bark, konnam bark, wattle bark, wattle extract, quobracho and chestnut extract as items liable to tax at single point under the item.

தோல் பதனிடவதற்கு என்னென்ன உபயோகிக்கிறார்களோ, எல்லா வற்றிற்கும் 1 சத வீதம் வரி விதிப்பு என்று குறைப்பு செய்திருக்கிறோம்.

With effect from 1st April 1960, the Government have reduced the rate of tax on wattle bark including dyeing and tanning materials from 3 per cent to 1 per cent and this reduction is also embodied in the amendment to this item. Clause 13 (3) provides for these proposals.

[Sri R. Venkataraman] [9th September 1960]

Under item 6 (a) in the Second Schedule to the Madras General Sales Tax Act, 1959, groundnut is liable to a single point tax of 2 per cent at the point of first sale in the State. The experience gained from 1st April 1959 shows that the levy of tax at the point of first sale in respect of groundnut has caused great difficulties.

எதனால் இந்தக் கஷ்டம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சட்டசபையிலும் சரி, வெளியிலும் சரி ஒரு முனை வரி வேண்டுமென்று சொல்லி விடுகிறோம். ஒரு முனை வரி என்று சொன்னால் எல்லோருக்கும் நன்மை ஏற்படும் என்ற அபிப்பிராயம் நமக்குள் இருக்கிறது. அப்படிச் சொல்லி, மணிலாப் பயறுக்கும், கடலைக்கும் ஒரு முனை வரி போட்டு விட்டோம். எனக்குத் தெரியும், கனம் அங்கத்தினர் சுப்பையா அவர்கள் இதுபற்றி காரமாகப் பேசப் போகிறார்கள் என்று. ஒரு முனை வரி போட்டதால் விளைவு என்னவென்றால் ஏதோ 20, 30 எக்ஸ்பெல்லரை வைத்துக் கொண்டு வியாபாரம் செய்பவர்களிடம் வாங்கியது போக உற்பத்தி செய்பவர்களிடம் வரி வசூல் செய்யும் நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. கூடையில் வைத்து கடைக்கு போய் விற்பதானாலும், சந்தைக்கு கொண்டு போனாலும் சரி உடனடியாக ரெஜிஸ்டர் செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறது. சாதாரணமாக 200 பேர்கள் “எக்ஸ்பெல்லர்கள்” வைத்துக்கொண்டு இருப்பவர்களுக்கு வரி விதிப்பு செய்து கொண்டிருந்தோம். இன்று இரண்டு லட்சம் துண்டு நிலங்கள் வைத்துக்கொண்டு கடலை பயறு உற்பத்தி செய்பவர்கள் எல்லோருக்கும் வரி விதிக்கும் நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. அதை மாற்ற வேண்டுமென்று சர்க்கார் முடிவு செய்து வாங்குகிற இடத்தில், அவர்கள் ரிஜிஸ்டர் செய்து கொள்ள வேண்டியதில்லை. அவர்கள் விற்பனைவரி கட்டவேண்டிய தில்லை, யார் அதை உபயோகப்படுத்த வாங்குகிறார்களோ அவர்கள் 1 சத வீதம் கொடுத்தால் போதும், 2 சத வீதத்துக்கு பதிலாக. எண்ணெயாக்கி விற்கும்போது வழக்கப்படி 3 சத வீதம் கொடுக்க வேண்டும் என்று திருத்தியிருக்கிறோம்.

As the commodity is liable to single point tax at the point of first sale, growers of groundnuts who are in thousands in districts and who generally sell them in the shape of kernels, become liable to tax and registration under the Act regardless of the quantum of their turnover. There is also administrative difficulty, as the issue of registration certificates to several thousands of growers and also checking their accounts in the collection of tax will be a stupendous job. In order to mitigate the hardship to the growers, the Government have decided to change the point of tax on groundnut from the first sale to the first purchase as was the case prior to 1st April 1959. The Government have also decided to reduce the rate of tax on groundnut from 2 per cent to 1 per cent. Under the new system the growers who sell their produce either unshelled or shelled will not be liable to pay tax as only the purchasers who will generally be the oil producers will be liable to tax. To give effect to the proposals, I will be moving an amendment to the Bill at the appropriate stage.

I now request that the Bill be taken into consideration.

DEPUTY SPEAKER: Motion moved—

“That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 25 of 1960) be taken into consideration.”

The motion is before the House for discussion.

9th September 1960]

Sri K. SATTANATHA KARAYALAR : கணம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரி திருத்த மசோதாவின் மீது நான் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல அவாவுகிறேன். இதில், “பாடி பில்டிங்”, “சேலிஸ்”, அவர்கள் அவர்களாகவே தனியாக உறுப்புகள் போட்டு கட்டக் கூடியவர்களுக்கு விதிவிலக்கு வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு செய்யப்பட்டிருப்பதை குறைசூறு வதற்கில்லை. ஏற்கனவே அவர்கள் ஒரு முறை தீர்வை கொடுத்து, பார்ட்ஸ்கு தனித் தனியாக கொடுத்திருக்கக்கூடியவர்கள் இரண்டாவது தடவையாக பாடியாக கட்டிய பிறகும் வரி கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிலை இருப்பது சரியல்ல. ஆனால் புல்லியனுக்கும், பின்ஷ்ட் ஆர்ட்டி கிள்ஸ்க்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைப் பற்றி இந்த மசோதா வந்த சமயத்திலேயே இந்த சபையில் கூறியிருக்கிறேன். இரண்டிற்கும், வெவ்வேறு பெர்ஸண்டேஜ் இருப்பது சரியல்ல என்பதுதான் என் கருத்து. இன்றும் கூட நான் ஊனரிச் சொல்ல விரும்புகிறேன், இதில் கொடுத்திருக்கக் கூடிய திருத்த அடிப்படையில் சர்க்காரின் நோக்கம் வெற்றி பெறும் என்று தோன்றவில்லை. புல்லியன் மீதுள்ள வரியைக் கூட்டினால், அது பிற மாநிலங்களோடு இணைந்ததாதலால், நம் மாநிலத்தில் உள்ள விற்பனை பாதிக்கப்படும் என்று சொல்வார்கள். அதே நேரத்தில் “பின்ஷ்ட் ஆர்ட்டி கிள்ஸ்” லக்ஷுவரி குட்ஸ்தானே, ஏன் அதற்கு அதிகம் கொடுக்கூடாது என்றால் தப்புலதற்கு மார்க்கம் இருக்கிறது. நான் சொல்வது, புல்லியனுக்கு உயர்ந்த பெர்ஸண்ட் தீர்வை போடவேண்டும். அது, இதர மாகாணங்களும் நம்மோடு இணைந்த ஒரு விதிதாசாரமாகியிருக்க வேண்டும் என்று நான் முன்பு கூறியுள்ளதபோல் இன்றும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். இன்று நகைக் கடைக்குச் சென்று எட்டு சவரன் உள்ள ஒரு நெக்லஸ் வாங்குகிறோம் என்றால், எட்டு சவரன்களை அவர்கள் வாங்கிக் கொண்டு அதற்கு இந்த நெக்லஸ் தயார் செய்ததாக கணக்கு எழுதி மேக்கிங் சார்ஜ் மட்டும் வாங்குகிறார்கள். ஸ்டாக் ரெஜிஸ்டர் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். நாம் போய் கேட்புடன் ஷோ கேவலிஸ் உள்ளதைப் போல் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் இரண்டு இனமாக பில் போட்டு சவரன் வாங்கிக்கொண்டு அதைக்கொண்டு செய்து கொடுத்தது போல் கொடுத்து விடுகிறார்கள். திரும்ப ஒன்று செய்து, பின் வரும் நபர்களுக்கு ஜாபிதா புத்தகத்தைக் காட்டி இதேபோல் செய்து தருகிறோம் என்று ஆர்டர் வாங்குகிறார்கள். ஆக, தப்புலதற்கு, வரி கொடுப்பதில்லிருந்து தப்புலதற்கு வழியிருக்கிறது. நான் என் அனுபவத்தில் சொல்கிறேன், வரியிலிருந்து தப்ப வழிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே நான் சொல்வது என்னவென்றால் இரண்டிற்கும் ஒரேவித நிரக்குள்ள ஒரு தீர்வையைக் கொண்டு வரவேண்டும். அது உயர்ந்தபட்சமாக இருக்க வேண்டும். இதை, நாம் மட்டும் செய்தால் போதாது. அண்டை மாகாணங்களும் ஒத்துக்கொள்ளும் முறையில் இணைந்த ஒரு தீர்வை வரவேண்டியது அவசியம்.

அடுத்தபடியாக டோஸ்ட் மில்க்-களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்திருப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் ஏன் பாலுக்கே பூரா வரியையும் எடுத்துவிட்டால் நன்றாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த இனத்தை நாட்டிலிருக்கின்ற தாழ்ந்த இடத்திலுள்ள மக்கள் முதல் உயர்ந்த இடத்திலுள்ள மக்கள் வரையில் உபயோகித்து வருகிறார்கள், அதிலும் குழந்தைகளுக்குத்தான் இது அதிகமாக பயன்படுகிறது. பெரியவர்கள் இதை அதிகமாக உபயோகிப்பதில்லை. ஆகவே குழந்தைகள்மேல் கருணை காட்டி வரி விதிப்பிலிருந்து பாலுக்கு விதிவிலக்கு கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் யோசனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வெகிகிளில்-செக்கிங் செய்கின்ற விஷயத்தில், பல இடங்களில் செக்கிங் லாக்-கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் பல தொல்லைகள் இருப்பதாக சொல்லப்படுகின்றது, இதிலும் முக்கியமாக எல்லையில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு தொல்லைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஒரு செக் போஸ்ட் எல்லையிலிருந்து அடுத்த எல்லைக்குள், தங்களுக்குச் சொந்தம்மான் அரிசி, உழுந்து இனவகை எடுத்துச் செல்லவேண்டு

1-09
p.m.

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [9th September 1960]

மென்றாலும் லாரிகளில் டிரிப், லாக் ஷீட் இவைகள் எல்லாம் காண்பிக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். இதற்கான தஸ்தாவேஜுகள் எல்லாம் வேண்டும் என்று கடுமையாக கேட்டு வருகிறார்கள். ஸ்தம்பங்கள் நடக்கும் என்ற காரணத்தினால் பேரில், கடுமையாக இருந்து வருகிறார்கள். இதைத் தவிர்க்கக்கூடிய முறையில் சர்க்கார் சில உத்தரவுகளை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. VINAYAKAM : Sir, while welcoming this amending Bill, General Sales Tax (Amendment) Bill, I wish to thank the Government for having been kind enough to exempt some articles from taxation or reduce the rate of taxation in respect of them. Sir, I believe for some time past some representations have been made and deputations have been waiting on the Hon. Minister to consider the feasibility of exempting articles like glass bangles and glass beads which happen to be cheap ornaments of poor women in our country. These are all perishable articles (laughing) in the sense that they do not stand for a long time. Neighbouring States have been wise enough to reduce the tax if not completely abolish it. But in our State the present rate of taxation on glass bangles is, I think, 6 per cent and it is too much. It is not a luxurious commodity. It is not a thing which is treasured most and it is easily perishable. Poor women in our State go in only for this kind of ornament. Therefore, I do not see any reason why the Hon. Minister should be harsh towards them. But the Hon. Minister in charge of the Bill may plead that he wants finance to execute schemes in our country, and that this is an easy way of making money. As one Minister who preceded him said, this sales tax is more or less a 'kamadhenu' of this country which yields income easily and I concede this point but why should we be harsh to the most unfortunate section of the population, poor women-folk who go in for these ornaments. My suggestion is that if it is not possible to exempt them, they should be kind enough at least to reduce the tax to 2 per cent. Other States like Madhya Pradesh, the Punjab and Bombay have reduced the tax in respect of them. To the deputations which waited on the Hon. Minister, the Hon. Minister was kind enough to say that the matter was under consideration. Even to the representations made by some merchants on behalf of the Bangles Association of the Madras State, the reply received was that the matter was under consideration. Even the Women's conference which met at Trivandrum day before yesterday passed a resolution requesting the Madras Government to exempt these bangles from taxation. It was only after a violent agitation and a long struggle in the Madhya Pradesh and Bombay that the tax has been reduced. I do not suggest that we should also take to this agitation in our State. But I hope the Hon. Minister would be kind enough to see his way through to completely abolish the tax in respect of glass bangles and glass beads. In this connection, I may quote an instance to refresh the memory of the Hon. Minister. We were very hoarse in levying tax on vegetables a year ago even though it yielded only about Rs. 3 lakhs every year. We had a very costly experience after levying such kind of taxation. Sir,

9th September 1960] [Sri K. Vinayakam]

why should we estrange the feelings of our womenfolk in our country? After all, the income derived from this source is very little. They are the people who stand by us and by our Government and let us earn their goodwill also. I never envisaged that some articles would be exempted from the tax. Otherwise, I would have given notice of an amendment. Now, I would request the Government to bring forward their own amendment exempting glass bangles and beads from sales tax. I entreat once again with folded hands and bended knees, the Hon. Minister—because I know that when arguments do not convince him, on compassionate grounds the Government may come down to see their way—and appeal to him in the name of womenfolk to exempt glass bangles and glass beads from the levy of sales tax.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த திருத்த மசோதாவானது, மக்களுக்கு ஏதாவது கஷ்டங்கள் ஏற்படுமானால் அதை உடனடியாக திருத்துவதற்கும் சர்க்கார் தயங்காது என்பதை சுட்டிக்காட்டுகின்ற அளவில் அமைந்திருக்கின்றது என்பதற்காக இதை நான் வரவேற்கிறேன். சமீபத்தில்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது என்றிருந்தபோதிலும், இதிலிருக்கின்ற கஷ்டங்களை உணர்ந்து அதற்கு திருத்தம் கொண்டு வந்ததற்காக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். அதில் இன்னும் சில மாறுதல்களை செய்திருந்தால், இன்னும் கூடுதலான அளவில் வரவேற்கக் கூடிய முறையில் அமைந்திருக்கும். முதலில் கோடம்பாக்கம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு (Sri K. Vinayakam தியாகராயநகர்.....) தியாகராயநகர் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு, பெண்களின் சார்பாக என் வணக்கத்தையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பெண்களை விட மிகவும் உருக்கமாக, பெண்கள் அணிகிற வளையல்களுக்கும் மணிகளுக்கும் வரி விலக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டார்கள், அவர்களுக்கு என் நன்றியை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக தங்க நகைகளை எடுத்துக்கொண்டால், தங்கக்கட்டிக்கு அரை சதமானமும், தங்க நகைகளுக்கு 2 சதமானமும் போட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் வியாபாரிகள் சர்க்காரை ஏமாற்றுகின்ற வேலைகள் அதிகமாக நடக்கும். அது ஒரு பக்கம் இருந்தாலும் இதே நிலை நீடித்துக்கொண்டிருந்தால் நிச்சயமாக கலை உணர்ச்சி மங்கி விடும். தங்க நகைகளிலுள்ள கலை இல்லாவிட்டால், இந்தநாட்டின் கலை புதுபுடைய முடியாது. பழைய நகைகளை எல்லாம் செய்யக்கூடிய திறன் படைத்தவர்கள் நம் நாட்டில் எவ்வளவோ பேர்கள் இருக்கின்றார்கள். அதேபோன்று தற்காலத்தில் வளர்ந்து வருகின்ற நாகரிக முறையில் நகைகளைச் செய்வதற்கு திறன் படைத்தவர்களும் நம் நாட்டில் இருக்கின்றார்கள். இந்த நிலைமையில், தங்கக்கட்டிகளுக்கு வரி குறைவாகவும் நகைகளுக்கு வரி கூடுதலாகவும் போட்டிருந்தால் இயற்கையாகவே இவர்களிடம், நகைகளை நல்ல முறையில் கலை ஆர்வத்தோடு செய்ய வேண்டும் என்கின்ற ஆர்வம் போய் விடும். அதோடு ஓரளவுக்கு வியாபாரிகள் அரசாங்கத்தை ஏமாற்றுகின்ற முறைதான் வளர்ந்து கொண்டிருக்கும். ஏதோ லக்ஷ்வரி சாமான்களுக்கு கூடுதல் வரி போட வேண்டியது ஓரளவுக்கு நியாயம் என்றிருந்தபோதிலும்கூட, பசியில்லாமல் எப்பம் போட்டுக்கொண்டிருப்பவர்கள் மட்டும்தான் நகைகள் வாங்குகிறார்கள் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. அதிலும் இப்போது தங்கத்தின் விலை, 80 ரூபாய், 90 ரூபாய் என்று ஏறிக்கொண்டேயிருக்கிறது. சமுதாயத்திலுள்ள சாதாரண மக்களும் அவசரங்களில் தங்க நகை வாங்குகிறார்கள். அப்படி வாங்கும்போது இந்த வரியில்லாமல் தர முடியாதா என்று கேட்டால் வியாபாரிகள், வேண்டுமென்றால் பில் இல்லாமல் தருகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏதோ வாங்கக்கூடியவர்கள் மீது ஏதோ பரிவு காட்டுவது போல, அவர்கள் பில்லும் கொடுக்கமாட்டார்கள். இதன் மூலம் வியாபாரிகள் அரசாங்கத்தை ஏமாற்றக்கூடிய முறைதான்

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [9th September 1960]

நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதனால் வியாபாரிக்கு நஷ்டம் கிடையாது. அவர்கள் சொன்ன விலையில்தான் கொடுக்கிறார்கள். வரியைத் தள்ளிக் கொடுக்கும்போது வாங்குகின்றவர்கள் வியாபாரி குறைத்துக் கொடுக்கிறார் என்று நினைக்கிறார்கள். அதனால் வியாபாரிக்கு ஒன்றும் நஷ்டம் கிடையாது. இதனால் நடுவில் இருக்கக் கூடிய அரசாங்கத்திற்குத்தான் நஷ்டம். வரி அதிகமாக இருப்பதால்தான் அவர்கள் அதிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள வழி தேடுகிறார்கள். வரி குறைவாக இருந்தால் அரசாங்கத்திற்கு பணம் வந்து விடும்—வரியை கொடுத்து விடுவார்கள். வைரக் கம்மலுக்கு 7 சத வீதம் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஒரு ஜோடி வைரக் கம்மலை ரூபாய் 1,500-க்குக் குறைந்து வாங்க முடியாது. நூற்றுக்கு 7 ரூபாய் வீதம் வரியானது 105 ரூபாய் ஆகிறது. அதைப் பார்த்தவுடனேயே வைரக்கம்மலை வாங்குபவர்கள் மலைக்கிறார்கள். 1,500 ரூபாய்க்கு மேல் 105 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது என்று மலைக்கிறார்கள். உடனே வியாபாரி 105 ரூபாயைத் தள்ளுபடி செய்துகொண்டு 1,500 ரூபாய் கொடுங்கள், வைரக் கம்மலை வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார். இதனால் ஏமாறுவது யார்? ஏழு சத வீதம் வரி பூராவும் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைப்பதில்லை. இந்த நிலைமையை நீடிக்க விடுவது நல்லதல்ல. 1,500 ரூபாய் கொடுக்கக் கூடிய சக்தியுள்ளவர்கள் தானே வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்கட்டும் என்று எண்ணலாம். ஆனால் எவ்வளவு நெருக்கடியில் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். அதிகமான பெண்களைப் பெற்றுவிட்டு, மாப்பிள்ளை தேடும்போது, வைரக் கம்மல் போடவேண்டும், வைர அட்டிகளை போடவேண்டும் என்று கேட்கும்போது, பெண்ணைப் பெற்றவர் திண்டாடித் தெருவில் நிற்கும்போது, பெண்ணுக்கு எப்படியாவது கல்யாணம் ஆக வேண்டுமே என்று வைரக் கம்மலை வாங்கும் நேரத்தில் அந்தச் செலவோடு கூட அரசாங்கமும் சேர்ந்து வரியை போட்டால் அவர் பாடு எவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கும். கனம் அமைச்சருக்கு நிறையப் பெண்கள் இருக்கிறார்கள். அதை உணர்ந்து நிவர்த்தி செய்திருந்தால் இன்னும் கொஞ்சம் நன்றாக இருந்திருக்கும். அதிகப் பணம் இருந்து லக்ஷுரி ஆர்ட்டிகள் வாங்குவதாக நினைக்கக்கூடாது. இப்போது இருக்கும் லோஷலிஸ்டுக் ஸ்டிரக்ஸரில் இது நெஸலிடியாகப் போய் விட்டது. லக்ஷுரி ஆர்ட்டிகள் என்பதை ஆண்கள்தான் நெஸலிடியாகக் கொண்டு வந்து விட்டார்கள். ஏனென்றால் பெண்ணுக்கு மாப்பிள்ளை தேடும்போது ஆண்கள்தான் வைரக் கம்மல் போட்டால்தான் கல்யாணம் செய்து கொள்வான் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால்தான் வாங்கிப் போட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அரசாங்கம் இந்த வரியை ஒரே முனையில் போடுகிறார்கள். ஏழு சத வீதம் என்று இல்லாமல் ஒரு சத வீதம் அல்லது இரண்டு சத வீதம் போட்டால், முழுவதற்கும் மோசம் இல்லாமல் கொஞ்சமாவது வரும். இந்த முறையில் பெண்களைச் சேர்ந்த இந்தப் பொருள்களுக்குக்கெல்லாம் வரி விலக்குக் கொடுத்தால் அது ஆண்களுக்குத்தான் நல்லது. இதனால் ஆண்கள்தான் லாபம் அடைவார்கள். காரணம் என்ன வன்றால் அவர்கள்தானே பெண்களுக்கு இதையெல்லாம் வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் சற்று யோசித்துப் பார்த்து தங்க நகைகளுக்கு வரியைக் குறைத்தால், கொஞ்சமாகத் தான் இருக்கிறது என்று வரியை தவிர்க்காமல் கொடுத்து விடுவார்கள். முழுவதும் மோசமாகப் போவதை விட கொஞ்சமாவது கிடைப்பதென்பது மேலானதாகும். அதோடு பூவுக்குக் கூட வரி இருக்கிறது. அதையும் விலக்க வழி தேடினால் வாவேற்கத் தக்கதாக இருக்கும் என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI : இந்த சட்ட மன்றத்திலே, விற்பனை வரிச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு இரண்டாவது முறையாகத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் சற்று யோசித்திருந்தால் பாலுக்குப் போட்டிருக்கும் வரியை எடுத்து விட்டிருக்கலாம். இந்த சட்ட மன்றத்தில் மசோதா வந்தபோது ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பாலுக்கு வரி போடக்கூடாது என்று மிக மிக ஆர்வத்தோடு பேசினார்கள்.

9th September 1960] [Sri S. M. Annamalai]

ஆக இதை அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் சிந்தித்துப் பார்த்திருந்தால் பாலுக்கு வரி போடுவதைக்கூட நீக்கி விட்டிருக்கலாம். பாலுக்கு வரி போட்டதன் காரணமாக ஒரு படி பால் ரூ. 1-2-0 ஆக இருந்தது இன்றைக்கு ரூ. 1-4-0, ரூ. 1-6-0 ஆக ஆகிவிட்டது. ஒரு படி பால் ரூ. 1-6-0 ஆகியதன் காரணமாக அது யாரைப் பாதிக்கிறதென்றால் பாமர மக்களைத்தான் மிகவும் பாதிக்கிறது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஒரு படியின் விலை ரூ. 1 ஆக இருந்தால் அதற்கு வரி ஒரு நயா பைஸாதான். ரூ. 1-6-0 எப்படி ஆகிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

SRI S. M. ANNAMALAI : வேண்டுமானால் வரி ஒரு நயா பைஸாவாக இருக்கலாம். அதைச் சாக்கிட்டு ரூ. 1-6-0 என்று விற்கிறார்கள். வரி அதிகமாக ஆகிவிட்டது என்று சொல்லிக்கொண்டு அதன் மூலம் ரூ. 1-4-0, ரூ. 1-6-0 என்று விற்கக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் இதைச் சிந்தித்துப் பார்த்திருந்தால் பாலுக்கு வரி போட வேண்டிய அவசியம் வந்திருக்காது.

அடுத்து உணவு தானியங்களின் மீது போட்டிருக்கக்கூடிய ஒரு சதவிகித வரி. உணவு தானியங்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற நாம், விலை மேலும் மேலும் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகின்ற நாம், அந்த வரியை நீக்கி விட்டிருந்தால், கிராம மக்களோ அல்லது ஏழை மக்களோ உண்மையில் இந்த சர்க்காரைப் பாராட்டியிருப்பார்கள். இந்த மன்றத்தில் மசோதா ஆலோசிக்கப்பட்டபோது உணவு தானியங்களின் மீது போட்டிருக்கக்கூடிய வரி $\frac{1}{2}$ சத வீதமாக இருந்ததை ஒரு சதவீதமாக ஆக்கினார்கள். வேண்டுமானால் பழையபடி $\frac{1}{2}$ சத வீதம் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் பலமாக வாசாடியோம். திருத்த மசோதாவிடையே கூட உணவு தானியத்தின் மீது இருக்கக்கூடிய வரியை நீக்கி விட்டிருக்கலாம். லாரி மூலமாக இன்றைய தினம் செல்வது பூராவும் உணவு தானியங்கள்தான். உணவு தானியங்களின் மீது வரி போட்டிருக்கும் காரணத்தினால்தான் இதிலிருந்து எப்படி தப்பித்துக்கொள்வது என்று லாரி சொந்தக்காரர்களும், லாரியை ஒட்டுபவர்களும் இன்வாய்ஸைக் காண்பிக்காமல், லாக்ஷ்டைக் காண்பிக்காமல், டிரிப் ஷ்டைக் காண்பிக்காமல் தப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு சத வீதம் என்று இருக்கக்கூடிய வரியை $\frac{1}{2}$ சத வீதமாகப் போட்டிருக்கலாம், அல்லது வரியே இல்லாமல் செய்து விட்டிருக்கலாம்.

அதைப் போலவே அப்பளம். இப்போது இருக்கக்கூடிய சட்டப்படி பார்த்தால் அப்பளம் குடிசைத் தொழிலாக மாறி வருகிறது என்பதை உணரலாம். அப்பளத்திற்கு லிங்கின் பாயிண்டில் 6 சத வீதம் வசூலிக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் சங்கம் வைத்து அதன்மூலமாக சர்க்காருக்குக் கூட மனு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூருவதெல்லாம் வேண்டுமானால் லிங்கின் பாயிண்ட்டாக்ஸ் மூலம் 2 சத வீதம் வசூலித்துக் கொள்ளுங்கள் என்பதுதான். சர்க்காருக்கும் இம்மாதிரி மகஜர் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சட்டத்தின் பிரகாரம் அப்பளத்திற்கு லிங்கின் பாயிண்ட்டாக்ஸ் அல்லது மல்லு பாயிண்ட்டாக்ஸ் என்று தெரியாமல் லிங்கின் பாயிண்ட்டாக்ஸ் என்று 6 சதவீதம் வசூலித்து வருகிறார்கள். ஆறு சத வீதம் என்று இருப்பதை மாற்றி அவர்கள் சொல்லுவதைப் போல் ஒரு முனை வரி மூலமாக 2 சத வீதம் போட்டிருக்கலாம். இதை ஆலோசனை செய்து பார்த்து சட்ட மன்றத்தின் முன்னால் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கும்போது இப்படிப்பட்ட பொருள்களுக்கு வரி விலக்கு அளித்திருக்கலாம் அல்லது குறைத்திருக்கலாம்.

[Sri S. M. Anna.nalai] [9th September 1960]

இப்போது கொண்டு வந்திருக்கக்கூடியது உண்மையிலேயே பாராட்டக் கூடியதுதான். பாலுக்கு நீக்கிவிட்டிருக்கலாம். அப்பளத்திற்கு வரியைக் குறைத்து தகரூரைத் தீர்த்திருக்கலாம். அமைச்சர் இதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. LAZAR : ஏற்கெனவேயுள்ள விற்பனை வரிச் சட்டத்திலே இன்னின்ன பொருள்களுக்கு மேற்கொண்டு வரி விலக்கு இருந்தால் நல்லது என்று சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். அந்த ரீதியிலே ஒரு முக்கியமான பொருளுக்கு விதி விலக்கு இருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது பொதுவாக அரசாங்கத்தின் கொள்கை எந்த கைத்தறித் துணிக்கும் வரி விதிப்பு இருக்கக்கூடாது என்பது. அந்த முறையில் இன்றைக்கு நாட்டிலே, உற்பத்தி செய்யக்கூடிய கைத்தறித் துணி அத்தனைக்கும் வரி விலக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்க உதவியினால் அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சில சலுகைகள் காரணமாக குறிப்பாக சென்னை மாநிலத்தில், அதிலும் குறிப்பாக திருச்சி மாவட்டத்தில் கரூர் போன்ற இடங்களில் நல்ல ரக பெட்-ஷ்ட்டுகள், தலையணை உறைகள் உற்பத்தி செய்யப்படுவது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே. அவைகள் இப்போது நம்முடைய நாடு பூராவிலும் விற்கப்படுகிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் வெளி நாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. தலையணை உறையாகச் செய்யும் போது, தைத்து விட்டால் அதற்கு வரி, தையல் இல்லையென்றால் வரி கிடையாது. 6 நயா பைஸா கொடுத்து தைத்து விட்டால், அதற்கு 1½ அணை 2 அணை வரி கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை அவசியம் நீக்கிவிடவேண்டும். இந்த மாதிரி தைப்பது உற்பத்தி செய்யக் கூடிய இடத்திலேயே செய்யவேண்டிய காரியமே தவிர, தனிப்பட்ட முறையில் ரெடிமேட் கூடல் விற்கக்கூடியவர்கள் வாங்கி தைத்து விற்கக் கூடியதல்ல. அதற்கு வேண்டிய கண்ட்ரைவன்ஸஸ் அங்கே இருக்கிற காரணத்தினால் அங்கேயே தைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு வரி விலக்கு கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அமைச்சரிடம் கூட டெபுடேஷன் வந்து பார்த்திருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் இதையும் கவனித்து இந்த விதி விலக்கில் இதையும் சேர்த்து விட்டால் மிகவும் நல்ல முறையில் இருக்கும். அதோடு இந்தச் சலுகை கைத்தறிக்காரர்களுக்குச் சென்று சேரும். இன்னும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்து வெளி நாடுகளுக்குக்கூட “காம்ப டிட்டிவ் ப்ரைஸ்”-ல் விற்க ஏதுவாக இருக்குமென்ற என் கருத்தை வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : Every hon. Member wants to suggest something to be excluded from the purview of sales tax. There is no time. The Hon. Minister will now reply.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சாரணமாக இந்தத் திருத்த மசோதாவிலே என்ன திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோமோ அதைப் பற்றித்தான் பேசுவது வழக்கம். இருந்தாலும் இது நம்மைப் பெரிதாகப் பாதிக்கிற காரணத்தால் எல்லோருடைய வாதத்தையும் ஓரளவு தெரிந்துகொள்வது நன்மையாக இருக்குமென்றுதான் நான் இந்தப் பிரச்சினை எழுப்பவில்லை. நாங்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தை எல்லோரும் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் திருத்தங்கள் எல்லாம் சட்டத்தை ஒழுங்குபடுத்தவும் நாம் செய்த பல காரியங்களை நிறைவேற்றவும் செய்த திருத்தங்களாகும். பாலுக்கு வரி விலக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். வரி விலக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வது நிதி நிலைமையைப் பொறுத்த விஷயம். எந்தெந்தச் சமயத்தில் என்னென்ன காரியங்கள்

7th September 1960] [Sri R. Venkataraman]

செய்ய முடியும் என்பதைப் பொதுவாகப் பட்ஜெட் தயார் செய்கின்றபோது பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இடையிலே வரி விதிப்பினால் நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கும் வியாபாரம் வேறு ராஜ்யங்களுக்கு மாறிவிட்டாலும், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உற்பத்தியாகிற பண்டங்களை வாங்காமல் பிற ராஜ்யங்களில் இருந்துவருகிற பண்டங்களை வாங்குவதன் காரணமாக, நம்முடைய வியாபாரத்திற்குப் பாதகம் ஏற்பட்டாலும் உடனடியாக அது பற்றிப் பரிசீலித்து திருத்தங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறோம். அதே போல் உணவுப் பொருள் பற்றியும் சொன்னார்கள். இரண்டு சதவிகித வரியை ஒரு சத விகிதமாகக் குறைத்தோம். அதனால் விலை குறையவில்லை. நான் தெரிவித்துக்கொள்வது, இதை அரை சத விகிதமாகக் குறைத்தால்கூட உணவுப் பொருள்களின் விலை குறைந்து விடாது என்பதுதான்.

“க்ளாஸ் பாங்கிள்ஸ்” -க்கு வரியை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று ஸ்ரீ வினாயகம் அவர்கள் மிக உருக்கமாக எடுத்துப் பேசினார்கள். எனக்கு அதைப் புரிந்துகொள்ளக்கூடக் கஷ்டமாக இருந்தது. வினாயகம் அவர்கள் ஏதாவது வளை போட்டுக்கொள்ளுகிறாரோ என்று நினைக்கும்படி இருந்தது. நான் சொன்னது போல் எந்தெந்தப் பண்டங்களுடைய வரிகளை எல்லாம் திருத்தியடைக்க வேண்டுமென்பதை பட்ஜெட்டில் கவனிக்க வேண்டும். அப்பளத்துக்கு 2 சத விகிதந்தான் வரி. ஆனால் உணவுப் பொருள்களை “டின் செய்து, காள் செய்து அல்லது பாக் செய்து” விட்டால் 6 சத விகிதம் வரி. “பாக்” செய்து அப்பளம் வெளி இடங்களுக்கு அனுப்பப் படுகிற காரணத்தால் அதற்கு 6 சத விகிதம் வரி வந்து விட்டது என்று நினைக்கிறேன். மதிப்புக்குரிய கோமதிசங்கர தீட்சிதர் அவர்கள் பெரிய மகாநாடே போட்டு சர்க்கார் தப்பு செய்து விட்டது என்று பேசி இருக்கிறார்கள். எப்படித் தவறு ஏற்பட்டிருக்க முடியும் என்று நான் யோசித்துப் பார்த்தேன். இரண்டு சத விகிதந்தானே போட்டோம், எப்படி அதிகமாக விட்டது என்று யோசித்துப் பார்த்தேன். இப்போது உள்ள நிலையைத் தவிர்க்க இதை எப்படித் திருத்தியமைப்பது என்பதைப் பரிசீலித்து திருத்துகிறேன்.

“ஹான்ட்லும் பில்லோ கேஸஸ்” பற்றிச் சொன்னார்கள். சாதாரணத் துணியாக இருந்தால் வரி கிடையாது. சட்டையாகவோ, தலையணை உறையாகவோ தைத்து விட்டால் அப்போது அதற்கு விற்பனை வரி உண்டு. அவர்களுடைய பிரச்சனை இந்த வரி விதிப்பில் ஆட்சேபணை ஒன்றும் இல்லை. லாசர் அவர்கள் இதைக் கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவர்கள் என்னிடத்தில் வந்து சொன்னதெல்லாம் வெளி ராஜ்யங்களுக்கு அனுப்பும்போது வரி வாங்குகின்றவர்களுக்கு “சி” பாரம் சர்ட்டிபிகேட், சென்ட்ரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆக்டிபிரகாரம் கிடைக்கக்கூடிய சர்ட்டிபிகேட் கிடைப்பதில்லை. வெளி ராஜ்யங்களில் டீலர்களாகத் தங்களை ரிஜிஸ்டர் செய்துகொள்ளவில்லையென்றால் அவர்களுக்கு 6 சத விகிதம் வரி போடப்படுகிறது. இது மிகவும் நியாயமானது. இதைச் சர்க்கார் பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. உள்நாட்டில் போடப்படுகிற 2 சத விகிதம் வரியைப்பற்றி ஒன்றும் குறை சொல்லமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தை விட்டு பண்டங்களை வெளி ராஜ்யத்திலும் விற்பனை செய்ய வேண்டுமென்ற லட்சியம் இருக்கும் காரணத்தால் அதையும் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த மசோதா விற்கு ஆதரவு கொடுத்ததற்காக என்னுடைய நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM: May I know the rate of taxation in Mysore? Is it not 2 per cent whereas it is 6 per cent here? The result is this. Because of the excessive taxation here on bangles, and glass beads the wholesalers finding it miserable to continue here

[Sri K. Vinayakam] [9th September 1960]

with excessive taxation have almost migrated to Mysore State and shifted their business to Bangalore to transact business there. As such our finance has dwindled in the sense we do not get as much remuneration by way of sales tax as it used to be the position before. As such will the Government revise their opinion and have this tax on bangles and glass beads waived, if possible.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : My reply was with regard to exemption. Whatever difficulties there are in inter-State trade will certainly be looked into by Government.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 25 of 1960) be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 13 were put and carried.

New Clause 14.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

That after Clause 13, add the following clause :—

“ 14. *Amendment of the Second Schedule, Madras Act I of 1959.*—In the Second Schedule to the principal Act, for item 6 and the entries relating thereto, the following item and entries shall be substituted, namely :—

6 (a) Oil seeds, other than cardamom and groundnut, that is to say, seeds yielding non-volatile oils used for human consumption or in industry or in the manufacture of varnishes, soaps and the like or in lubrication and volatile oils used chiefly in medicines, perfumes, cosmetics and the like.	Do.	2
--	-----	---

(b) Cardamom		At the point of first purchase in the State.	2
--------------	---------	--	---

(c) Groundnut		Do.	1
---------------	---------	-----	---

9th September 1960]

DEPUTY SPEAKER : The question is—

After Clause 13, add the following clause :

“ 14. *Amendment of the Second Schedule, Madras Act I of 1959.*—In the second Schedule to the principal Act, for item 6 and the entries relating thereto, the following item and entries shall be substituted, namely :—

6 (a) Oil seeds, other than cardamom and groundnut, that is to say, seeds yielding non-volatile oils used for human consumption or in industry or in the manufacture of varnishes, soaps and the like or in lubrication and volatile oils used chiefly in medicines, perfumes, cosmetics and the like.	Do.	2
(b) Cardamom	At the point of first purchase in the State.	2
(c) Groundnut	Do.	1”

New clause 14 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move :

“ That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960, as amended, be passed.”

DEPUTY SPEAKER : The question is :—

“ That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960, as amended, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

1-20
p. m.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and Orders.

136. *Amendment to Rule 78 (a) (i) of the Madras Commercial Crops Markets Rules, 1948, issued in G.O. Ms. No. 2752, Food and Agriculture, dated 9th August 1960. [Laid on the Table of the House under Section 18 (4) (c) of the Madras Commercial Crops Markets Act, 1933 (Madras Act XX of 1933).]*

B.—Reports, Notifications and other papers

Nil.